

fremme i mange Kredse i vort Fædreland og i vort danske Kirkefolk om at faa noget lignende. Derfor kan jeg ikke andet end hilse det med Glæde, at der nu foreligger et Lovforslag i den Retning.

Maa jeg med det samme sige et Par Ord om Præstegaardsjorden; jeg kan jo forstaa, at det vil blive et af de vanskeligste Spørgsmaal ved disse Lovforslag. Jeg synes, der er et Forhold, som bør tages i Betragtning her, og det er dette, at Præstegaardsjorden aabenbart i sin Tid er givet til Menighederne, altsaa til Kirken. Nu har Lovgivningsmagten brudt ind her og gjort, om jeg saa maa sige, et Misgreb ved at give Lov til at udstykke disse Jorder, og derfor maa man da virkelig hilse det med Glæde, at den højtærede Kirkeminister, som har Interesse for at bevare, hvad der er Kirkens, kunde ønske at faa noget forandret paa dette Punkt, og jeg er overbevist om, at der er overordentlig mange rundt om i vort Fædreland, der hilser dette med Glæde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg erindrers meget bestemt, at der under Udvalgets Overvejelser om Kvinders Adgang til Præsteembeder var Tale om at give Menighedsraadene Indstillingsret til disse 200 Embeder. Jeg var selv meget betænkelig ved det og er det den Dag i Dag — der er noget, der taler for, andet, der taler imod.

Maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet: Independentisme og Byzantinisme sige, at naar det ærede Medlem Hr. Povlsen med Hensyn til Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder og med Hensyn til f. Eks. Ægteskabets Stiftelse stiller sig paa det Standpunkt, han gør, forekommer det mig, at Udtalelsen om, at det ærede Medlem ikke ønsker, at Staten skal blande sig i Menighedernes indre Anliggender, ikke slaar ganske til, og derfor siger jeg, at det ærede Medlem er et mærkeligt, men altsaa et fuldgyldigt Vidnesbyrd om, at man *kan* forene independentisk Tankegang med en stiv Byzantinisme.

Maa jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Tanges Udtalelser minde om, at der er fremkommet en Udtalelse af Biskop Balslev om, at Pastor Rørdam har stillet sig paa et saadant Standpunkt, at han maa antage, at han staar udenfor det evangelisk-lutherske, saa Stillingen er nu noget ander-

ledes med Hensyn til dette Spørgsmaal. Men i øvrigt skal jeg ikke blande mig i det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: For at berøve det ærede Medlem Hr. Povlsen enhver Illusion om, hvad han mener at have sagt, skal jeg med Formandens Tilladelse oplæse, hvad det ærede Medlem som Kirkeminister sagde. Det staar i Folketingstidende 1918—19, Sp. 4962: „Jeg har skitseret et Ændringsforslag oppe i Landstinget til det lille Lovforslag om Ændring i Menighedsraadsloven, en Ændring, som netop kunde hidføre dette, at der til alle Embeder skulde ske Indstilling fra Menighedsraadets Side“. — Den er tydelig!

Moltesen: Grundtankerne i dette Lovkompleks er de samme, som jeg, Venstres Ordfører, har udtalt mig for, lige saa længe som jeg har siddet her i Tinget, og de samme, som jeg har gjort mig til Talsmand for udenfor denne Sal, baade mundtlig og skriftlig, saa det forbavser mig, at de ærede Medlemmer Hr. Borgbjerg og Hr. Povlsen har kunnet faa det Indtryk af min Tale, at jeg modvilligt var gaaet med til at være Ordfører. Med Villie søgte jeg at anlægge min Ordførertale saa jævn som muligt, fordi jeg ved, at naar man drøfter kirkelige Lovforslag, fristes man af og til til at for-
 tabe sig i Almindeligheder, og det mente jeg ikke, der var nogen Grund til her, fordi jeg syntes, disse Lovforslag ikke tilførte noget væsentlig nyt udover det ene store Formaal: at forene den sønderjydske Kirke med den gamle danske Folkekirke. Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg mindes, hvad jeg har sagt med Hensyn til Statskirke og Kristendom. Der var en af mine Partifæller, som sagde til mig: Det er dog vist noget for radikalt udtrykt af Dem, eller ogsaa er det alt for radikalt refereret. Jeg maa imidlertid sige, at det blev fuldstændig rigtigt refereret af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg; det var og er fremdeles mit Synspunkt. De af mine Partifæller, som muligvis kunde have Lyst til at læse det, henviser jeg til en Artikel, som jeg i 1917 skrev i „Tilskueren“ i Anledning af Reformationsjubilæet. Det er jo saaledes, at Statsreligion er Hedenskab, og at Kristendom er personlig Religion; det er noget, man efter min Mening slet ikke kan tvistes om. Kristendommen har imidlertid